

Reg. No. M.

தனிப்பிரதி 1 அணு

ஆசிரியர் :
யாழ்ப்பாணம்
தென்கோவை.
ச. கந்தையபிள் ஓலா
தமிழ்ப் பண்டிதர்,
சிலோன்.

REPUBLIQUE FRANCAISE

Liberté - Egalité - Fraternité

VITTAGAM

LE REDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI
TAMIL PANDIT
JAFFNA
CEYLON.

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தொறும் வெளிவருவது

நத்தம்போற் கேடு முளதாதுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா ஸரிது.— குறள்.

VOL. I.

{ புதுவை, பூநிமுகவுஸ் மார்க்ட் — உகாட் (1—1—34) }

No. 6

திருவாய்மொழி

என்னை முற்றுமுயிருண் டென்மாயவாக்கையிதனுள்புக்கு
என்னை முற்றும்தானேயாய் நின்றமாயவம்மான்சேர்
தேன்னன்திருமாலிருஞ்சோலைத்திசைகைகூப்பிச்சேர்ந்தயான்
இன்னம்போவேனேகோலோ என்கோலம்மான்திருவருளே.

என்கோலம்மான்திருவருள்க ஞாலத்துமுயிரும்தானேயாய்
நன்கேன்னுடலம்கைவிடான் ஞாலத்துடேநாந்துழக்கீ
தேன்கோள்திசைக்குத்திலதமாய்நின்ற திருமாலிருஞ்சோலை
நங்கள் குன்றம்கைவிடான் நன்னைவசரர் நவியவே.

வானேதிருவானேனக்கா யென்னைடோட்டி
ஊனேய்துரம்பை யிதனுள்புகுஞ்து—இன்று
தானேதமோற்றவினைகள் தவிர்த்தான்
தேனேபோழில்தேன் திருப்பேர்ங்கரானே.

—
திருவருள் தீணை.

காலமுண்டாகவே காதல்
சேய்துயிமின் கருதரிய
ஞாலமுண்டானாலே நான்முகன்
வானவர் நண்ணீய
ஆலமுண்டானேங்கள் பாண்டிப்
பிரான்தன் னடியவர்க்கு
மூலபண்டாரம் வழங்கு
தின்றுநன்வந்து முந்துமினே.
(திருவாசகம்.)

வித்தகம்

புதுவை,
ஸ்ரீமுக மார்கழி மே 21

வேதாகமங்கள்

உண்மையாகிய சத்தியத்தை, சத்தி யமாகிய மறையை, மறையாகிய வேதத்தை, வேத வடிவாகிய கடவுளை அநுபவமாகக் கண்ட தத்து வப் பெரியார் திரு வாக்குக்களே மறைகளெனப்படும். இவை அரிய பெரிய இரகசியங்களை மறைபொருளாக — கெளனமாகக் கூறுதலால் மறை எனப்பட்டன. ஆசான் இன்றி இவற்றின் உண்மைப் பொருளை அறி தல் முடியாத காரியம். இது பற்றியே இம்மறைகளுக்கு — இவற்றின் பொருளை அறிவதற்கு அதிகாரிகள் இன்

நேர் என்பதும் கூறப்பட்டது. இந்துல்களின் உண்மைப் பொருளை அறியும் பக்குவமில்லாதார் பலர் இவற்றைத் தாங்களே யன்றி ஏனையோர் படித்தல் கூடாது என்று கூறுவர். இவ்வாறு கூறுவோர் இந்துல்களால் அடையும் உண்மைப் பயன் யாதும் உண்டோ என்றால், ஒன்றும் இல்லை என்பது வெள்ளிடை.

உண்மையாகிய சத்தியமே மறை. மறையே வேதம். வேதமே ஆசான் — கடவுள். இம் மறையே “உற்ற ஆக்கையின் உறு பொருள்” ஆகிய வேதவித்து—கடவுள் அநாதி. வேதமும் அநாதி. அநாதியான கடவுளிடத் திலிருந்து வந்தமையால் வேதமும் அநாதி. ஆதலால் கடவுளே வேதம் என்பது — வேத வடிவே கடவுள் என்பது வெள்ளிடை. இதீனை எப்படி ஏட்டில் எழுதி வைக்க முடியும்? இது ஒரு பாதையில் வழங்குவது எப்படி? நான்மறையைக் கண்டோர் அவற்றைப் புகழந்தார்கள்—போற்றி வர்கள். அது ஆனார்கள். இவர்களே தத்துவப் பெரியார்கள்—இருடிகள்—முனிவர்கள் — சித்தர்கள்—மெய்யடியார்கள். இவர்களே தூலம் அமல் மடையப் பெற்று அதனேடு உலகு கண்டிட மறைந்து உண்மை முத்தியடைந்தவர்கள். வேதம் ஆகமம் அங்கம் முதலியன வெல்லாம் அரிய பெரிய தத்துவங்களே யாகும். இது பற்றியே இவற்றை அநுபவாகக் கண்டோர் தத்துவப் பெரியார் எனப் பட்டனர். உலக நூல்களைக் கற்ற வித்துவான்களுக்கு இவ் வேதங்களின் உட்பொருள் விளங்குவது மாகடினம். பின் வரும் திருவாக்குக்களும் இவ் வுண்மையை நன்கூபுலப் படுத்தும்:

சுந்தரர் தேவாரம்.

அபொவாலியாகமங்கள் அறிவாரறி தோத் [திரங்கள் விரலியவேதவொலி விண்ணனவாம்வந்தெ [திரங்கி திசைப்ப

ஞானசம்பந்தர்.

தயங்குசோதி சாமவேதா காமனைக் காய்ந் [தவணை மயங்குகிண்ணறேன் வந்துநல்காய் வ வி வ வ [மேயவனே.

திருவாசகம்.

இன்பான் பொழிக்கின்ளாய் எங்கள் [பெருந்துறைக் கோன் முன்பான் முழங்கு மூரசியம்பாய்—அன் [பால் பிறவிப் பகைகலங்கப் பேரின்பத் [தோங்கும் பருமிக்க நாதப் பறை.

(ஷ—திருத்தசாங்கம், செ. 8.)

திருமந்திரம்,

ஆடிய காலி வகைக்கிண்ற வாடிவுங் தாடித் தெழுந்த தமருக வோசையும் பாடி எழுகின்ற வேதாக மங்களஞ் சாடியி னுன்ளாக நான்கள்ட வாரே. (ஷ 8—ம் தங்கிரம், நின்மலா வத்தை. [செ. 14.)

ஆறங்க மாய்வரு மாமறை யோதியைக் கூறங்க மாகக் குணம்பயில் வாரில்லை வேறங்க மாக வினைவு செய்தப்புறம் பேறங்க மாகப் பெருக்குகிண்ணறே.

(ஷ பாயிரம் வேதச் சிறப்பு. செ. 5.)

இவ்வாறு வரும் பிரமாணங்கள் பல. அமயம் நேர்ந்துழி நேர்ந்துழி அவை எடுத்துக்காட்டி விளக்கப்படும்.

ஆகமம் என்பது யாது? ஆ என்பது பச; க என்பது பதி, ம என்பது பாசம் எனப் பொருள்படும். ஆ=சிவஞானம், க=மோட்சம், ம=மலாசம் எனப் பொருள் கறினும் ஆம். ஆதலால் ஆகமம் என்பது ஆன்காக்களது மலத்தை நாசம் பண்ணி அவைகளுக்குச் சிவஞானத்தை அளித்து அவைகளை வீட்டடையச் செய்வது எனப்பொருள் படும். இந்துல் எங்கே? சீவர்கள் யாவரும் வீட்டடைதற் கேற்றவாறு அவரவர் சடபேதம் கர்மபேதங்களுக் கேற்ற அளவிறந்த சாதகங்கள் எல்லாம் உல

கில் நூல்களாக வழங்க முடியுமா? இவைகள் நூல்களாக வழங்க முடியுமாயின், சீவர்கள் யாவருக்கும் உரிய சாதகங்கள் காணப்படவேண்டும் அன்றே? மனிவாசகர் முதலியோர் இன்ன இன்ன வேதாகம கட்டங்களை—விதிகளை அதுடித்துத் தமது தூலத்தை அமலமாக்கி — சூக்கும மாக்கி அதனேடு மறைந்து முத்தி யடைந்தார்கள் எனவும், அவ்வாறே மற்றைய சீவகோடிகளும் இன்ன இன்ன விதிகளை அதுடித்து முத்தி யடைய வேண்டுமெனவும் உலகில் வழங்கும் நூல்களில் கூறப்பட்டிருத்தல் வேண்டும் அன்றே? இவ்வாறு கூறப்பட்டதுண்டா? ஒரு சீவனுக்குரிய சாதகமாவது கூறப்பட்டிருக்க வில்லை! இதனால் போந்த பொருள் யாது? சீவர்கள் சடபேதம் கர்மபேதங்களுக்கே கேற்ற சாதக யோக விதிகள் காலங்தோறும் அவ்வச்சீவருக்கே சற்குருநாதனுகிய இறைவனால் அருளப்படுவன வன்றி, அவைகள் எப்பாலையிலும் உலகில் நூல்களாக வழங்கப்படுதல் இல்லை என்பதாம். ஆகவே, வாய்மையான ஆகமம் யாவை எனில், கூறுதும்:

ஆகமங்கள் என்பன சங்கியைகள்—எண்களாகும். அஃதாவது, பக்கு வியானவன் தன் சரீரத்தில் வித்தா பிருக்கும் ஆசானை “உற்ற ஆக்கையின் உறு பொரு”னை உற்பனஞ்செய்தற்கு—எத்தனையோ பயில்வுகளைப் பயிலுதல் வேண்டும். அப்பயில்வுகளுக்கு இத்தனை என என் உண்டு. ஆசானை உற்பனஞ்செய்து முன்னிலையில் தெரிக்கவேண்டுமானால், இன்ன இன்ன சூக்கும நிறையுடைய பயில்வுகளைப் பயிலுதல் வேண்டும் எனவும், அந்திறைகளுடைய பயில்வுகள் இத்தனை என் உடையன எனவும், அவ்என் பூர்த்தியானால், அனுவாயிருக்கும் ஆசானுகிய வித்து விளைவேற்றப்பட்டு, சித்தாயிருந்தது அசித்தாய்த் தோய்ந்து முன்னிலைப்படும் எனவும் வேதம் முறையிடுகின்றது; வேதமாகிய ஆசான், ஆசானுகிய சிவம் முறை

யிடுகின்றது. மேலேகூறப்பட்ட எண்கள்தாம்—ஆசான் விதிகள் தாம் ஆகமங்கள். இவை அளவுபடுவனவாகா. பின் வரும் திருமூலர் திருவாக்கும் இவ் உண்மையை நன்கு புலப்படுத்தும்:

அண்ண வருளா வருஞ்சதில் யாகமம் விண்ணி லமர் தமக்கும் விளங்கரி தெண்ணி வெழுபது கோட்தா ரூபிரம் எண்ணிலு நீர்மே வெழுத்து வாழே.

(பாயிரம், ஆசுசித்தப்பு. செ. 4)

எனைய அங்கம் முதலியனவும் இவ்வாறே அறியப்படவேண்டும். அமயம் நேர்த்துமி இவை விரிவற விளக்கப்படும்.

இவ் உண்மைகளையும் தான் பிறவற்றையும் தான் முனிவர்கள்—சித்தர்கள்—மெய்யடியார்கள் கௌணமாகவும் கற்பனைக் கதை ரூபமாகவும் உருக்கமான தோத்திரங்களாகவும் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்கள். இவற்றின் உண்மைப் பொருளை அறிவுது என்றால், அவர் போன்ற பக்கு வர்க்கே யன்ற எண்யோர்க்கு முடியுங்காரியமாகுமா? இவற்றின் உண்மைப் பொருளை அறியும் ஆற்றலும் காதலும் இல்லாத சிலர் இவற்றை எளனஞ்சு செய்வது போல இவற்றிற்குத் தமதுகல்விவன்மையால் பொருள்கூறுகின்றனர்— உரை எழுதுகின்றனர். அவ்வளவோடும் அமையாது தாங்கள் எழுதும் உரைகளுக்கும் தெய்வத்தன்மையைக் கற்பித்து மெய்யடியார்கள் அருளிய நூல்களில் சேர்த்துவிட்டார்கள். இதனால் பலர் உண்மை இன்னது எனப் பகுத்தறிய முடியாமல், சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் எளிதான மார்க்கம் எதுவோ அதனைச் சிருட்டித்து வெளிப்படுத்தி அதனையே உலகமாக்களுக்கும் போதித்துச் சாதல்லடந்தனர்—அடைகின்றனர். செத்த பின்பு மோட்சத்துக்கும் போய்விடுவதாகக் கூறி அமைகின்றனர்.

வேதம் ஆகமம் என்னும் நாமருபங்களோடு உலகில் வழங்கும் நூல்

கள், சீவர்கள் அடையவேண்டிய உண்மை நெறி ஒன்று உண்டு என, அச்சீவர்கள் அதனை நாடிக் குருமுகமாக அதனை அடையசெய்யும் முகத் தால் பயனுடையனவேயாகும் அன்றி முத்தியடைதற் கேற்ற சாதகங்களை அந்தால்கள் கூறவில்லை — கூறமுடியாது—கூறமாட்டா என்பது வெள்ளிடை.

தத்துவப் பெரியாராகிய இருடிகள்—முனிவர்கள்—சித்தர்கள்—மெய்யடியார்கள் அருளிய நூல்கள் வியாபகமாகிய ஒலிவரிவடிவமான பாலைகளில் வெளிவந்துள்ளன. அவை இருக்கு யசர் முதலியனவும், தேவாரம் திருவாசகம் திருமந்திரம் முதலியனவுமாம். தமிழ் சம்லக்கிருதம் என்பன வியாபகமாகிய ஒலிவரிவடிவங்கள்—பாலை பேதங்கள். தற்காலத்தில் இருக்கு யசர் சாமம் அதர்வம் என நான்கு வேதங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இவைகளுக்கு முன் தைத்திரியம் பெள்ளிக்கம் தலவகாரம் சாமம் என நான்கு வேதங்களிலே இருந்தன எனவும் கூறுவர். அசபா வேதம் என ஒன்று உள்ளதாகவும் கூறுவர். இதனால் வேதம் ஜிந்து எனவும் படும். இந்தால்கள் ஆதியில் உத்தமர்களால்—சதுரப் பாடுடையவர்களால்—உண்மை நெறி கண்ட பெரியோர்களால்—சிவப்பிரசாதம் பெற்ற இருடிகள் முனிவர்களால் இயற்றப்பட்டன என்பதில் எட்டுணையும் ஜியமில்லை. பிற்காலத்தில் உண்மை உணராத சிலரால் சிலபல இடைச்சொருகப்பட்டும் பிறவாற்றம் பழுதுகள் ஏற்பட்டன என்பதும் உண்மையே. தமிழ் மறைகள் என வழங்குவனவும் இவ்வாறு பழுதடைந்தமை யாவரும் அறிந்ததொன்றும். இடைச்சொருகல்களாகிய ஆபாசங்களைக் களைந்துவிட்டால் அரிய பெரிய விஷயங்களே— உண்மைகளே அவற்றில் காணப்படும். அவ்அரிய பெரிய உண்மைகளும் கொண்மாகவும் நிறை முறையோடு கூடிய உண்மைக்கற்பனைருபமாகவுமே காணப்படும். இவற்றின் உண்மைக

ஞம் ஆசான் அருள் பெற்ற பக்கு வர்க்கே யன்றி எனைய உலக மாக்களுக்குப் புலப்படுவன வாகா.

சம்ஸ்கிருதத்திலும் தான், தமிழிலும் தான் உள்ள தத்துவப்பெரியார் பாடல்கள் ஒரே உண்மையையே கூறுவன என்பது பின் வரும் ஒளவையார் திருவாக்கானும் நன்கு உணரப் படும்:

தேவர் குறளும் திருநான்மறை முடிவும் மூவர்தமிழும் முனிமொழியும்—கோவை திருவாசகமும் திருமூலர் சொல்லும் திருவாசக மென்றுணர்.

திருநான்மறை முடிபு என்பது வேதத்தின் உத்தரபாகமாகிய உபநிடதங்கள்—முனிமொழி என்பது வியாசர் அருளிய வேத சூத்திரங்கள். வியாச சூத்திரங்கட்குப் பலர் உரை கண்டாராயினும் அவரெல்லாம் தம் மூள் மாறுபட்டுக் கூறினமையே, சூத்திரங்களின் உண்மைப் பொருளை அறிந்து கூறிற்றில்லை என்பதைனை நன்கு புலப்படுத்தும், தத்துவப் பெரியாராகிய வியாசர் அருளியதாலுக்கு வித்து வப்பெரியார் பொருள் காண்பதும் முடியாத காரியமே. ஒவ்வொருவர் கொள்கையை—உரையை ஒவ்வொர் சாரார் அபிமானம் பற்றிப் பாராட்டி அமைகின்றனர்.

இருக்கு முதலிய வேதங்களைச் சம்ஸ்கிருத பண்டிதர் சிவர் பலரால் கேட்டறிந்து அவற்றை விநோதார்த்தமாக மொழிபெயர்த்த மேன்டுடு அன்னிய பாஷா பண்டிதர்களும், அவைகொண்டு வேதங்களை ஆராயப் புகுந்த கீழ்நாட்டுச் சைவப் பண்டிதர் களும் அந்நால்களெல்லாம் சில சாதியார் ஒருவரோடு ஒருவர் விளைத்த பூசல்களையும் இறிவான யாகங்களையும் பிறவற்றையுமே கூறுகின்றன எனவும், உண்மைக் கடவுள் வழிபாடு அவற்றிற் கூறப்படவில்லை எனவும் முடிபு பண்ணிவிட்டார்கள். அவற்றிற் கூறப்பட்ட யாகங்களின் உண்மைகளை அறியாது—அறியமுடியாது அநாவ

சியகமான கொலைகள் புரிந்து அவ் வேதங்களை இழிவு படுத்தினாலோம்— இழிவு படுத்துவோரும் பலர். இவற்றுள், பிரதானமாக மிகப் பழைய தான் இருக்கு வேதத்தில் காணப்படும் அரிய பெரிய உண்மைகள் அம்யம் நேர்ந்துழி விளக்கிக் கூறப்படும்

இவ் வேதங்களின் உத்தரபாகமாகிய—திருநான்மறை முடிபாகிய உபநிடதங்கள் அங்க விங்க ஜிக்கியம் எனப்படும் சிவாத்துவித சித்தாந்தத்தையே—உடலும் உயிரும் ஒழிவற ஒன்றி நித்தியத்துவம் அடைதலாகிய உண்மைச் சைவக் கொள்கையையே கூறுவனவாகும். இவ் வண்மையைப் பெரியாயகி யருளால் எழுந்த சுத்தசாதகமும் நன்கு வலியுறுத்திக் கூற யமைகான்க:

இருக்குமுன்னுக்கின்முடிவிலென்னுண் காலிலங்கிடுமுப நிடமவையே
வருக்குமுழியின்டாம்ப்புருவமென்றும்
வயங்கிடு முத்தரமென்றும்
சருக்கம் தின்றியத்தியான்மீகஞ்
சொற்றிடும் பூருவபாகங்
திருக்குகளின் றியங்கவிங்கையிக்கஞ்
செப்பிடு முத்தர பாகம் 3.

பத்தியாலடையு மங்கவிங்கயிக்கம்
பகர்க்கிடு முபநிடமின்றும்
அத்தினைவிவையி லடக்கமதென்ப
ராதைவிளக்கிடுக் தொர்த்தசியே. 4.

வேதாந்தம் எனப்படும் உபநிடதங்களும் ஆகமாந்தம் எனப்படும் சிவாத்துவித சித்தாந்தமும் ஒரே முடிபையே உடையன. உலகில் நூல்களாக வழங்கும் இவைகள் வாய்மையான வேதாந்தம் என்னும் நாதாந்தத்தையும், சித்தின் அந்தமாகிய வாய்மையான சித்தாந்தத்தையும் கண்டு சமரச நிலை பெற்று முத்திய உடையும் குருநெறி—சிவநெறி ஒன்று உள்ளது என அதனை நாடும் உணர்ச்சியையே— அவாவினையே உளவாக்குவன வாகும்—உடலும் உயிரும் ஒழிவற ஒன்றி நித்தியத்துவம் அடைதற்கேற்ற உண்மைச் சாதக விதிக

ளாகிய உபநிசத்துக்கள், சீவர்கள் சடபேதம் கர்மபேதம் என்பனவற்றிற் கேற்ப அவ்வச் சீவர்களுக்கே எம்பெருமானுல் அருளப்படுவன வாகவின், அவை உலகில் நூல்களாக வழங்குதலில்லை. இது பற்றியே, பத்தியாலடையும் அங்கவிங்கையிக்கம் பகர்க்கிடு முபநிடமின்றும்.

எனவும் கூறப்பட்டது என அறிக.

ஆகமங்களை உலகில் வழங்கும் நூல்களுள்ளே சிறந்தது “வாதுளம்” என்பர் பெரியார். கந்தபுராணக்காரரும் வாதுளத்தையே முதன்மையுடையது என்றனர். அது பின்வரும் செய்யுளால் அறியப்படும்:

கந்தப் புராணம்.

தத்தமாற்றங்கணிறு வியசமயிகள் பலரும் கத்துபுன் சொலைவின வினரவன் செயல் [காணு
சுத்தவாதுள முதலிய தந்திரத் தொகுதி உய்த்துணர்க்கிடு நீரேரேயொரு சிறிதுணர்
வார்.
(ஷை குரன் அமைச்சியற் படலம்.)

இவ் வாதுளாகமத்தில் சிவாத்துவித சித்தாந்தமே உண்மையானது என்று கூறப்படும். பின்வரும் சுத்தசாதகச் செய்யுளும் இவ்வுண்மையை நன்கு புலப்படுத்தும்:

ஆகம மிருபத்தெட்டினின் முடிவா மாகமமாம் வாதுள மதனில் ஏகமென்றியம்பு மறையனுகரித்தே யியம்பிடு நான் மறையவையிற் பாகமதறுஞ் சாமத்தின் முன்னெறியும் பகர்சிவாத்து விதவின்னெறியும் பூமதிலங்க வியம்பிடுமதலு லுண்மைசாமத்தினின் முடிவே.செ.6.

சித்தாந்த சிகாமணி என்னும் அரிய பெரிய சம்ஸ்கிருத நூல் சிவப்பிரசாதம் பெற்ற ஸ்ரீ ரேணுக கணாதார் என்பவரால் அருளப்பட்டது. இந்நூல், புலவர் பெருமானுய துறை மங்கலம் சிவப்பிரசாசரால் தமிழில் மொழிபெயர்த்துப் பாடப்பட

உள்ளது. இந்தால் வேதாகம சார மாய் அங்க விங்க ஜிக்கியம் எனப்படும் உண்மை முத்தி நிலையையே நுதலி யது. சுத்தாதகம் போல வெள் விடை மலையாக யாவரும் எளிதின் உணருமாறு கூறுவிட்டும், அந்தால் கூறிய உண்மை முத்தியையே பல்லாற்றுமும் உறுதிப்படுத்துகின்றது. அமயம் நேர்ந்துழி விரிவுறக் கூறப் படும். வீர சைவம் என வழங்கும் சிவாத்வைதமானது பொதுவாகச் சகல ஆகமங்களின் உத்தர காண்டங்களிலும் சிறப்பாக வீராகம வாதுளாகம பூர்வோத்தர காண்டங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளது என்பார். ஆகமாந்தமாகிய இச்சிவாத்வைதமே, வீரசைவம், சுத்தாத்வைத சைவ சித்தாந்தம் சிவ சித்தாந்தம் முதலியபல திருநாமங்களால்வழங்கப்படுவதாகும். இதுவே அநாதியாக உள்ளது. தத்துவமசி வாக்கியப் பொருள் அங்க விங்க ஜிக்கியமே என்பது பின்வரும் வாதுளாகம சுலோகத்தானும் நன்கு பெறப்படும்:

“சிவ ஏவ ஸ்வயம் விங்கமாத மைவாங்
[கம் பவேத் கலு
தயோ: சிவாத்மநோ: ஸம்யக் யோக
[ஸம்யோக ஏவ ஹி
விங்கம் தத்பத மாக்யாநம் அங்கத்வம்
பத மீரிதம்
ஸம்யோகோ-விபதம் ப்ரோக்தம் அங்
யோரங்கவிங்கயோ”.

வேதாக மோக்த சைவ சித்தாந்தமாகிய—ஆகமாந்தம் எனப்பு கழுப்பட்ட இச்சிவாத்துவித சித்தாந்த உண்மை பிற்காலத்தவர் சிலரால் “அயிக்க வாதக் கொள்கை” உடைய தனக் கண்டிக்கப்படவே, அங்க விங்க ஜிக்கியம் எனப்படும் உண்மை முத்தினிலை பலர்க்கும் மறை பொருளாயிற்று. சைவ சமயத்தை விளக்கிக்காட்ட முன்வந்தவர் பலர், சைவ சமய பரமாச்சாரியர்களும் பிறரும் உலகு கண்டிடத் தூலத்தே தாடு மறைந்து அடைந்த உண்மை முத்தி நிலையைக் குறித்து—அச்சமயாசாரியர் தம் சொல்லாலும் அரும் பெருஞ்

செயலாலும் நிலைநாட்டிய சத்திய நெறியைக் குறித்து யாதும் கூறுது விட்டனர். சிவாத்துவித சைவராகிய வீரசைவரெனத் தற்காலம் வழங்கப்படுவோர்க்கும், வீரசைவ மடாதிபதி களுக்கும் இவ் அரிய பெரிய உண்மை (குமார தேவரால் வெள்விடை மலையாகக் கூறப்பட்டும்) மறை பொருளாய் விட்டமை வியப்போகின்றது.

தற்காலம் சைவ சித்தாந்தமென வழங்கும் கொள்கை-தற்காலச் சைவ சமயம் ஒரு வகையானது போலும்!

திருமந்திரப் பதிப்பு ஒன்றாக்கு நூன்முகம் எழுதியவரும், தற்காலச் சைவ சித்தாந்த நூல்களிலும், சம்ஸ்கிருத ஆகம நூல்களிலும் வல்லவருமாகிய, வேதாரண்யம் ப்ரம்ஹ ஸ்ரீ. Dr. V. V. இரமண சாஸ்திரிகள் Ph. D., F. R. A. S. அந்தான் முகத்தில், [தற்காலச் சைவ சித்தாந்தம் ஆகமத்தின் ஒரு பகுதியைத் தழுவி விளங்குகின்றதென ஒருவகையாகக் கூறி,] அதன் இறுதியில், “ஆகமாந்தம் என்னப்பட்ட சிவாத்துவித “சித்தாந்தச் செம்பொன்னின் வரலாற் “ஒற்றும் உரிமையையும், கோட்பாட் “டையும், திருமந்திரத் தேனின் எணை “நூண்ணிய சுவைகளின் உட்பெருமை “களையும் உண்மைகளையும் அணிவகுத் “துரைத்தல் எமக்கு உவப்போயினும், “சிறிது தாழ்த்து மற்றோர் தருணத்து “மிக விரிவாய் எழுத விருக்கின்றேமாத “ஸால், யாம் இம்மட்டுடைன்னுடு நிறுத்திக் “கொள்ளலாணேம்.” எனக்கூறி அந்தான் முசுத்தை முடித்திருக்கின்றார்கள்.

இதனால் சிவாத்துவித சித்தாந்தமே உண்மைச் சைவ சமயம் என்பது அவர்கள் கருத்துப்போலும்! அதனையே ஆகமாந்தம் (ஆகம + அந்தம்) எனக் கூறுகின்றார்கள். உண்மை முத்தினிலையைக் கூறும் சுத்த சாதகமும் சிவாத்துவித சித்தாந்தமே என்பதில் கீயமில்லை போலும்!

அங்கவிங்க ஜிக்கியம் என்னும் தத்துவமசி வாக்கியப் பொருளாகிய உண்மை முத்தினிலையைக் கூறும் சிவாத்து

வித சைவ சித்தாந்தமே உண்மைச் சைவக் கொள்கை என்பது பின்வரும் திருவாக்குக்களாலும் நன்கு புலப்படும்:

திருமந்திரம்

தொம்பதங் தற்பதங் தோன்று மசிபத நம்பிய சீவன் பரன்சிவ னயங்கிற்கு மம்பத மேலைச் சொருபமா வாக்கியுக் கெம்பொருளாண்டருள்சிர்ந்திதானே.

(மேற்படி 8-ம் தந் 11-வது மூப்பதம் செ. 5)

தன்மேனி தற்சிவ விங்கமாய் ஸின்றிடுங் தன்மேனி தானுஞ் சதாசிவ மாய்சிற்குங் தன்மேனி தந்சிவன் றற்சிவா னந்தமாங் தன்மேனி தானாகுங் தற்பரங் தானே

(மேற்படி 7-ம் தந் 4-வது சதாசிவ விங்கம் செ. 21)

அப்பினிற் கூர்கை யாதித்தன் வெம் [மையால் உப்பெனப் பேர்பெற் றருச்செய்த தவ் [வரு அப்பினிற்குடியதொன்றுகுமாறுபோற் செப்பினிச் சீவன் சிவத்து எடங்குமே.

(மேற்படி 11வது தந் 1வது உபதேசம் செ. 24.)

சீவ னென்னக்சிவ னென்ன வேறிலை சீவ னர்சிவ னரை யறிசிவர் சீவ னர்சிவ னரை யறிந்தபின் சீவ னர்சிவ னுயிட் டிருப்பரே.

(மேற்படி 7-ம் தந் 23-ம் போதன் செ. 1.)

வேதாந்த தொம்பத மேவுக் பச்செவன்ப நாதாந்த பாசம் விடன்ற னன்பதி போதாந்த தற்பதம் போயிரண்டயிக் [கியன் சாதா ரணாஞ்சிவ சாயுச்சிய மாமே.

(மேற்படி 8-ம் தந் 5-வது ஆற்தம்செ. 23.)

திருவாசகம்.

நீக்கி முன்னெனைத் தன்னெடு னிலாவகை குரம்பையிற் புகப் பெய்து கோக்கி நுண்ணிய நொடியன சொற் செய்து நுகமின்றி விளாக்கைத்துத் துக்கி முன்செய்த பொய்யறத்துகளைத் தெழுதருச்சர்ச்சோதி ஆக்கி யாண்டு தன்னடியரிற் கட்டிய அதிசயங் கண்டாமே.

(மேற்படி அதிசயப்பது செ. 8.)

வாழ்த் துப்பா

இலங்கை — திருக்கோணமலை.

சைவத் திருவாளர். சி. வேலுப்பிள்ளை அவர்களால்
இயற்றப் பேற்று.

சத்தியம் வாய்மை பொறை அருள் சீவம் சகல உயிர்
வைத்திடு ஆர்வம் தனை அங்கு சேர்மை வகுத்த பல
உத்தம நூன்முறை யாருமுனர உரை புதுவை
வித்தகனே நினைக் கண்டால் அஞ்சான இருளறுமே.

தலையாய் அறம்

(4-ம் வாரத்தொடர்ச்சி)

ஆலம் அமுதமானால் காலனை வென்றிடலாம் என்பது வேத உண்மை. “ஆலமுண் டமுதே மிகத்தேக்குவர் காலகாலர்.....” என்பது

அப்பர் தேவாரம் (திருக்கடலூர் மயானம் திருக்குறுந்தொகை. செ. 3)

நிதியத்துவம் என்னும் அமிர்தத்துவம் இதுவே என்க. தென்புலமே யம்புராம். வினை ரூபங்களாகி விண்று நம்மை அவச் சலனம் அடைவித்து, சாதலைத்தரும் அசத்த நிறையை ஆக்கமுறுவிக்கும் விடை குண மலிந்த முன்னிலைகளே தென்புலத் தார் என்னும் யமபடர் என்க—காலதாதர் என்க. பின்வரும் தத்துவப் பெரியாராகிய ஆற்வார் திருவாக்கும் இவ்வன்மையை நன்கு புலப்படுத்தும்.

“வந்தாள் வந்தென் நெஞ்சிடங்கொண்
[டான்
மற்கீருர் நெஞ்சறியான் அடியேனு
[டைச்

இவ்வாறு வரும் பிரமாணங்கள் பல, அவற்றைத் தத்துவப் பெரியார் பாடல்களில் கண்டு தெளிக். விரிப்பிற் பெருகும். வேதாகமோக்த சிவாத்து வித சித்தாந்த உண்மைகள் அமயம் நேர்ந்துழி மேலும் விளக்கி கூறப்படும்.

இதுகாறும் கூறியவைகளால் வேதாக மங்கள் என வழங்கும் நால்களும், திருவாசகம் திருமந்திரம் முதலியன வும் நுதலிய அரிய பெரிய உண்மை அங்க விங்க ஜிக்கியம் ஏன்பபடும் உண்மைச் சைவக் கொள்கையாகிய சிவாத்துவித சித்தாந்தமே என்பதும் பிறவும் ஒருவாறு உணரப்படும்.

சிந்தயாய் வந்து தென்புலர்க் கென்னைச் சேர்கொடானிது சிக்கெனப்பெற்றேன்.....”

(பெரியதிருமொழி 7-ம் பத்து. 3-வது,
சிவவில். செ. 3)

முன்னை வினையகல மூங்கிற் துடியமுதன் பொன்னங்கழும் கமலப் போதிரண்டும்— [என்னுடைய சென்னிக்கணியாகச் சேர்த்தினேன் தென் [புலத்தார்க் கென்னுக்கடை வடையேன்யான்”

பிதுரைத் தங்கை வழியினர் என்பது உலகியல். இத்தங்கையர் எங்குளர்? எவர் அறிவர்? உலகத்தங்கை தாயார் நமது பாசத்தொடர்பேயன்றி, இருவினைசொருப மாய்த் தோன்றி மறைந்து தோன்றுகிற நாம ரூபங்களேயன்றி வேறு என்னை? உண்மைத் தங்கை தாயார் யார்? நம்மிலும் நமக்கு இனி யார் இவரே அல்லவா? இவரை நாம் அறியவேண்டியது, அடைய வேண்டியது அவசியம் அல்லவா? புத்திரன் யார்? புத்திரன் என்றால் நாகத்திற் செல்ல விடாது காப்பவன் என்கின்றனர். “புத்” என்றால் நாகம் என்கின்றனர். புத்துயிர் என்றால் புதிய பிறப்பு அல்லவா? “நின்மலரடிக்கே கூலிடுவாய் கும்பிக்கே யிடுவாய் நின் குறிப்பறியேன்” (திருவாசகம்) என்னும் திருவாக்கில் “கும்பி” என்பது என்னை? “சாண்கும்பி” என்பார் “ருத் தென்னை? பிறப்பும் இறப்பும் நாகம் எனப்படாவோ? மரணவேதனை யமவேதனை அல்லவா? புத்தேஞ்சுலு என்றால் தேவருகு என்கின்றனர். “புத்” என்றால் அசர உலகமாகதோ? அசர உலகம் எது? தேவருகம் எது? அந்தோ! உலகம் விபர் தத்தில் ஆழந்து கிடக்கின்றது. இந்த விபரீதத்திற்கும் உண்மைகாணவேண்டும். இவ்வியாபகயே வியாபகமாகிய மாயையே “புத்” என்றால் பொருந்தா கே?

“நரகொடு சுவர்க்க நானிலம் புகாமல் பரகதி பாண்டியற் கருளினை”

(திருவாசகம்) என்னும் சுருதி யின் பொருள் யாது? இப்புத்தினின்றும் வெளி யேற வேண்டாவோ? வெளியேறவது எங்ஙன்? வெளியேறினால்கேரூ புத்திரப் பேறு கிடைத்ததென்று கூறலாம்—ஞானக் குழங்கை பிறந்ததென்று கூறலாம். அப் பொழுதன்கேரூ “தங்கை தாய்ப் பேண்” என்னும் வேத உண்மை உறுதிப்படும். “தங்கை ஆர்? தாய் ஆர்? உடன் பிறந்தார் தாரம் ஆர்? புத்திரர் ஆர்? தாம்தாம் ஆரே? வந்தவாறு எங்கனே? போமாறு ஏதோ? ‘இது’ மாயம் ஆம். இதற்கு ஏதும் மகிழ வேண்டாம்.” என்றார் நமது அப்பர். “யாம் ஆர்? எமது ஆர்? பாசம் ஆர்? என்ன மாயம்?” என்றது மாணிக்கம். ஆலால் உண்மைத்தங்கைதாய் பெண்டார் மக்கள் சுற்றம் காண்பது எளிதன்று. இது காறும் கூறியவைகளால் “தென்புலத்தார்” என்பதன் உண்மைப் பொருள் ஒருவாறு உணரத்தகும்.

தேய்வம்:— தெய்வம், ஊழ், விதி, திருவினை, கனமம் என்பன ஒன்றே. தென்புலத்தார் என்னும் சஞ்சிதத்தின் காரியமாகவின் ஊழ் என்னும் தெய்வம் அதன்பின்வைக்கப்பட்டது. சீவர்கள் மதியுற்சிக்கு ஏற்ற பயனைத்தெய்வமே ஊட்டிவைக்கும். சீவமுயற்சியால் வினைமாறினால் மாற்ற மடைந்த அவ்வினையே தெய்வமாகிப் போங்கு அதன்பயனையும் ஊட்டிவைக்கும். இதனால் நல்வினைக்கும் தீவினைக்கும் தெய்வமே சாட்சி என்பதன் உண்மை நன்கு புலப்படுகின்றது. கடவுள் அவரவர் வினைக்கேற்பக் குருவாய் விளங்குவார். இவ் உரவுமே கடவுளருவும் என அறிக. இவ் உண்மையை அறியாதவர் கடவுளைக் காண முடியுமா? காட்டமுடியுமா? என்று நாத திகம் பேசுகின்றனர். ஆங்கில மேதாவீச ஞானரும் இவ்வுண்மையை உணர்ந்தோர் உள்ள என்பது பின்வரும் பிரமாணத்தால் அறியக் கிடக்கின்றது. அது “நல்வனவும் தீயனவுமாகிய நமது கர்மங்களே நமது தெய்வங்கள். அவைகளே நம்மை விடாது தொடர்ந்து வருகின்ற விதி என்னும் விழல்கள்” என்பது.

“Our acts our angels are or good or ill Our fatal shadows that walk by us still”
(Fletcher)

வினாக்கூட்டமாகிய முன்னிலைகளே தெய்வச் சொருபம் எனவும், இருவினை சொருபமாகிய அத்தெய்வம் என்னும் ஊழால் நமது எண்ணமாகிய இச்சை பூர்த்தி யைவது முடியாத காரியம் எனவும் என்குணர்ந்து, மதிமுபற்சி என்னும் மதி வைராக்கியதைக் கடைப்பிடத்து, தனக் குரிய நிறையளவால் நித்திய நிறையை அனு அனுவாகத் தழுவி ஒழுகிவருங்கால்,

நல்வினை என்னும் மதி வினாக்கு விதிவையை அழித்துவிடும். அஃதாவது “முயற்சி தன் மெம்புருந்தக் கூலிதரும்” என்பது. பின் வரும் தேவர் வாக்கும் மதி வினையால்விதிவையை வெல்லவாம் என்பதை என்கு உறுதிப்படுத்துகின்றது. “ஊழையும் உப்பக்கங்காண்பருலைவின்றித் தாழாது ஞற்றுபவர்”
(தொடரும்.)

“வித்தகம்”

வருட சந்தா விபரம்.

முன் பணம்

இந்தியா, பர்மா, சிலோன் ரூ.3-0-0
மலாயா, சிங்கபூர், சைகோன் ரூ.4-0-0

வித்தக நிலைம்,
புதுச்சேரி.

தமிழ் அன்பர் மகாநாடு.

மகாநாட்டிற்கு புதுவைத் தமிழன் செய்யும் விண்ணப்பம்.

தமிழ் அன்பர்களே!

தாங்கள் நடத்திய மகாநாட்டின் நடவடிக்கைகளை புதுக்கோட்டை “ஜனமித்திரன்” என்னும் வாரப் பத்திரிகையில் கண்டு உவகையுற்றேன். எத்தனையோ தீர்மானங்களை ஒரு நோடியில் நிறைவேற்றிவிட்டு “தமிழ் நேங்க கணக்கில் சீர்திருத்தம்” என்ற அத்தியாயத்தை மாத்திரம் ஆலோசனைசெய்து ரிப்போர்ட் செய்வதற்காக ஒரு தனிக் கமிட்டியை நியமித்து விட்டார்கள். இக் கமிட்டியால் ஆம் பயன் என்னை? நேங்க காலத்துக்கு முன், அகத்தியன் என்பவரும் “பழைய நால்” எனப் போருள் பயக்கும் “தோல்காப்பியம்” யாத்த கீழவரை எழுத்துக்களை ஏற்படுத்தி விட்டனர். அக்காலத்திலோ அவர்கள் மாம்சங்களைத் தின்பவராகவும், கள் குடியுடையவராகவும் இருந்திருக்கக் கூடுமோன்தால், அவர்கள் சர்வங்கள் அதிக தடித் தலுடையனவாகவும், அதற்கேற்ற நீர்மையுடைய முளைகளையுடையனவாகவும் இருந்திருக்க ஆம் என்று யூகிக்க இடந்தருகின்றது. ஆதலால் அவர்கள் 1-வது சைவர்களுமல்ல 2-வது சர்வன்மையால் சனைப்பின்றி 216 எழுத்துக்களை கட்டிக்கோண்டு அழுதனர்—தற்காலமோ, யாங்கள் சைவர்கள், அதாவது மரக்கறி மாத்திரம் உண்பவர்கள், எங்களுக்கு இந்த 216 எழுத்துக்களை உச்சரிப்பதற்கே பெரும்சுவிடவேண்டியதா யிருக்கிறது. ஆதலால் எங்களுக்கு உயிரேழுத்துக்கள் 12 போதுமானவை.

தயவுசெய்து இந்தப் பிரேரணையை தனிக் கமிட்டியார் பரிசீலனை செய்யவேண்டிய அவசியமின்றி, ஏக மனதாய் ஆமோதித்து ரிப்போர்ட்டை பூர்த்தி செய்துவிமோற அங்கத்தினர்கள் தீவ்ய திருவுடிகட்டு நகல்காரம் செய்து கேட்கேகோள்ளுகிறேன்.

புதுவை பச்சைத் தமிழன்.

“வித்தகம்”
பேற்ற
மதிப்புரை.

வித்தகம்: —யாழ்ப்பாணத்துத் தேன்கோவைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் திரு.ச.கந்தையிளௌயவர்களை ஆசிரி யராக்க்கோண்டு, புதுச்சேரியிலிருந்து வேளிவரும் சேந்தமிழ் வாரத்தாள்

இதன் முதற்பகுதியின் முதற்றேகுதி வரப்பெற்றேம். திருவருளைத் துணைகோண்டு, தெய்வ மனங்கமமும் திருவாசக பாமலர்களைச் சிரத்திற்குடி, சாகாக் கல்வியின் உண்மையைத் தமிழ் மக்கட்கு வலியுறுத்தும் அரிய பேரிய கட்டுரையையும், வர்த்தமானங்களையும் கோண்டு விளங்குகின்றது. இதனு சிரியரது தமிழ்ப்புலமைத்திற

னும் சைவசமயப்பற்றும் தமிழுலகம் நன்கறிந்ததே. சமய சாத்திரங்களின் உள்ளுறைகளை யறிதற்கு இல்லை உற்ற துணையாகும்.

சிவநேசன்.

குறிப்பு:— மேற்கண்ட மதிப்புரை எமக்கு அனுப்பிய பெரியாருக்கு எமது மனமார்ந்த வந்தனம் என்றும் உரிமை யாகற்பாலதே. [ப.—ர.]

